

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 974/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την εισαγωγή του Ευρώ 1
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 975/98 του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, για την ονομαστική αξία και τις τεχνικές προδιαγραφές των κερμάτων σε ευρώ που πρόκειται να κυκλοφορήσουν 6

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

98/307/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Βέλγιο 9

98/308/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γερμανία 11

98/309/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Αυστρία 13

98/310/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γαλλία 14

98/311/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ιταλία 15

98/312/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ισπανία 17

98/313/EK:	
* Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Πορτογαλία	18
98/314/EK:	
* Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Σουηδία	19
98/315/EK:	
* Απόφαση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Ηνωμένο Βασίλειο	20
98/316/EK:	
* Σύσταση του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, σύμφωνα με το άρθρο 109 I, παράγραφος 2 της συνθήκης	21
Δήλωση του Συμβουλίου (Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων — ECOFIN) και των Υπουργών που συνέρχονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου αυτού εκδοθείσα την 1η Μαΐου 1998	28
98/317/EK:	
* Απόφαση του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 4 της συνθήκης	30
98/318/EK:	
* Σύσταση του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1998, όσον αφορά τους διορισμούς του προέδρου, του αντιπροέδρου καθώς και των λοιπών μελών της εκτελεστικής επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	36

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 974/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 3ης Μαΐου 1998
για την εισαγωγή του Ευρώ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 Α παράγραφος 4, τρίτη πρόταση,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽²⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

(1) ότι ο παρών κανονισμός καθορίζει διατάξεις της νομισματικής νομοθεσίας των κρατών μελών τα οποία υιοθέτησαν το ευρώ· ότι οι διατάξεις που αφορούν τη συνέχεια των συμβάσεων, την αντικατάσταση των αναφορών των νομικών πράξεων στο Ecu με αναφορές στο ευρώ και τη στρογγυλοποίηση έχουν ήδη θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ⁽⁴⁾· ότι η καθιέρωση του ευρώ άπτεται των καθημερινών συναλλαγών ολόκληρου του πληθυσμού στα συμμετέχοντα κράτη μέλη· ότι για να εξασφαλιστεί ισορροπημένη μετάβαση στο ευρώ, ιδίως για τους καταναλωτές, θα πρέπει να μελετηθούν και νέα μέτρα πέραν των προβλεπόμενων στον παρόντα κανονισμό και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97·

(2) ότι κατά τη σύνοδο που πραγματοποίησε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Μαδρίτη στις 15 και 16 Δεκεμβρίου 1995 αποφασίστηκε ότι η ονομασία «Ecu» που χρησιμοποιείται για την Ευρωπαϊκή Νομισματική Μονάδα στη Συνθήκη αποτελεί γενικό περιγραφικό όρο· ότι οι Κυβερνήσεις των Δεκαπέντε Κρατών Μελών έχουν καταλήξει στο κοινό συμπέρασμα ότι αυτή η απόφαση αποτελεί τη συμφωνημένη και οριστική ερμηνεία των οικείων διατάξεων της Συνθήκης· ότι το όνομα που θα φέρει του ευρωπαϊκό νόμισμα θα είναι «ευρώ»· ότι το ευρώ ως νόμισμα των συμμε-

τεχόντων κρατών μελών θα υποδιαιρείται σε 100 «cent»· ότι η ονομασία cent δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν παραλλαγές του όρου αυτού στη συνήθη πρακτική τους· ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θεωρεί περαιτέρω ότι η ονομασία του ενιαίου νομίσματος πρέπει να είναι η ίδια σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης διαφορετικών αλφαβητών·

(3) ότι το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4, τρίτη πρόταση της Συνθήκης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την ταχεία εισαγωγή του ευρώ πέραν της θέσπισης των τιμών μετατροπής·

(4) ότι όταν δυνάμει του άρθρου 109 Κ παράγραφος 2 της Συνθήκης ένα κράτος καθίσταται συμμετέχον κράτος μέλος, το Συμβούλιο λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 5 της Συνθήκης τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την ταχεία εισαγωγή του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος αυτού του κράτους μέλους·

(5) ότι βάσει της πρώτης πρότασης του άρθρου 109 Α παράγραφος 4 της Συνθήκης το Συμβούλιο θεσπίζει κατά την εναρκτήρια ημερομηνία του τρίτου σταδίου τις ισοτιμίες που καθορίζονται αμετάκλητα για τα νομίσματα των συμμετεχόντων κρατών μελών και με τις οποίες αμετάκλητες ισοτιμίες θα αντικατασταθούν τα νομίσματα αυτά από το ευρώ·

(6) ότι λόγω της απουσίας συναλλαγματικού κινδύνου τόσο μεταξύ του ευρώ και των εθνικών νομισματικών μονάδων, όσο και μεταξύ των εν λόγω εθνικών νομισματικών μονάδων, οι νομοθετικές διατάξεις θα πρέπει να ερμηνεύονται αναλόγως·

(7) ότι ο όρος «σύμβαση» που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των νομικών πράξεων θεωρείται ότι περιλαμβάνει όλες τις μορφές συμβάσεων, ανεξάρτητα από τον τρόπο σύναψής τους·

(8) ότι για να προετοιμασθεί η ομαλή μετάβαση στο ευρώ απαιτείται μεταβατική περίοδος από τη στιγμή κατά την οποία το ευρώ θα υποκαταστήσει τα νομίσματα των συμμετεχόντων κρατών μελών μέχρι την

(¹) ΕΕ C 369 της 7. 12. 1996, σ. 10.
 (²) ΕΕ C 205 της 5. 7. 1997, σ. 18.
 (³) ΕΕ C 380 της 16. 12. 1996, σ. 50.
 (⁴) ΕΕ L 162 της 19. 6. 1997, σ. 1.

εισαγωγή των τραπεζογραμματίων και κερμάτων σε ευρώ· ότι διαρκούσης της περιόδου αυτής οι εθνικές νομισματικές μονάδες θα ορίζονται ως υποδιαίρεσεις του ευρώ· ότι συνεπώς θεσπίζεται διά του παρόντος κανονισμού νομική ισοδυναμία μεταξύ της μονάδας ευρώ και των εθνικών νομισματικών μονάδων·

- (9) ότι σύμφωνα με το άρθρο 109 Z της Συνθήκης και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, το ευρώ θα αντικαταστήσει το Ecu από 1ης Ιανουαρίου 1999 ως λογιστική μονάδα των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· ότι το ευρώ θα πρέπει να είναι επίσης η λογιστική μονάδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των κεντρικών τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών· ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα της Μαδρίτης, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) θα εκτελεί πράξεις νομισματικής πολιτικής σε ευρώ· ότι αυτό δεν εμποδίζει τις εθνικές κεντρικές τράπεζες να τηρούν λογαριασμούς στην εθνική τους νομισματική μονάδα κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, ιδίως για το προσωπικό τους και για τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα·
- (10) ότι κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει την πλήρη χρησιμοποίηση του ευρώ στο έδαφός του κατά τη μεταβατική περίοδο·
- (11) ότι κατά τη μεταβατική περίοδο οι συμβάσεις, οι εθνικοί νόμοι και οι άλλες νομικές πράξεις μπορούν να καταρτίζονται εγκύτως σε ευρώ ή σε εθνικές νομισματικές μονάδες· ότι κατά το χρονικό αυτό διάστημα, ο παρών κανονισμός ουδόλως θίγει την εγκυρότητα της αναφοράς σε εθνική νομισματική μονάδα, στο πλαίσιο οποιασδήποτε νομικής πράξης·
- (12) ότι, αν δεν συμφωνηθεί διαφορετικά, οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται να σεβαστούν το νόμισμα στο οποίο είναι εκφρασμένα τα ποσά των νομικών πράξεων, κατά την εκτέλεση όλων των ενεργειών που προβλέπονται από τις πράξεις αυτές·
- (13) ότι το ευρώ και οι εθνικές νομισματικές μονάδες αποτελούν μονάδες του ίδιου νομίσματος· ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η δυνατότητα οι πληρωμές εντός των συμμετεχόντων κρατών μελών με πίστωση λογαριασμού να γίνονται είτε σε ευρώ είτε στην οικεία εθνική νομισματική μονάδα· ότι οι διατάξεις για τις πληρωμές με πίστωση λογαριασμού θα πρέπει να ισχύουν και για όσες διασυνοριακές πληρωμές με πίστωση λογαριασμού θα πρέπει να ισχύουν και όσες διασυνοριακές πληρωμές είναι εκφρασμένες σε ευρώ ή στην νομισματική μονάδα του λογαριασμού του πιστωτή· ότι είναι ανάγκη να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών με την πρόβλεψη διατάξεων για την πίστωση λογαριασμών με μέσα πληρωμής πιστούμενα μέσω των συστημάτων αυτών· ότι οι διατάξεις περί πληρωμών με πίστωση λογαριασμών δεν πρέπει να συνεπάγονται υποχρέωση των χρηματοπιστωτικών διαμεσολαβητικών

φορέων να θέτουν στη διάθεση των συναλλασσομένων άλλα μέσα πληρωμών ή προϊόντα εκφρασμένα σε κάποια συγκεκριμένη μονάδα του ευρώ· ότι οι διατάξεις περί πληρωμών με πίστωση λογαριασμών δεν απαγορεύουν στους χρηματοπιστωτικούς διαμεσολαβητές να συντονίσουν την εισαγωγή διευκολύνσεων πληρωμής σε ευρώ και στηριζόμενων σε μια κοινή τεχνική υποδομή κατά τη μεταβατική περίοδο·

- (14) ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδο του στη Μαδρίτη, από 1ης Ιανουαρίου 1999 οι νέες εκδόσεις διαπραγματεύσεων κρατικών χρεωγράφων θα γίνονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη σε ευρώ· ότι είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στους εκδότες χρεωγράφων να επαναπροσδιορίσουν τα εκκρεμή χρέη σε ευρώ· ότι οι διατάξεις για τον επαναπροσδιορισμό πρέπει να έχουν την κατάλληλη μορφή ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν και στα νομικά συστήματα τρίτων χωρών· ότι πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους εκδότες χρεωγράφων να επαναπροσδιορίζουν το εκκρεμές χρέος εάν αυτό εκφράζεται στην εθνική νομισματική μονάδα κράτους μέλους που έχει επαναπροσδιορίσει μέρος ή το σύνολο του εκκρεμούς χρέους της κεντρικής του κυβέρνησης· ότι οι διατάξεις αυτές δεν καλύπτουν την εισαγωγή πρόσθετων μέτρων για την τροποποίηση των όρων των εκκρεμών χρεών ώστε να μεταβληθεί, μεταξύ άλλων, το ονομαστικό ποσό των κυκλοφορούντων χρεωγράφων, δεδομένου ότι τα θέματα αυτά εμπíπτουν στη σχετική νομοθεσία· ότι είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την αλλαγή της λογιστικής μονάδας του καθεστώτος λειτουργίας των οργανωμένων αγορών·
- (15) ότι ενδέχεται να απαιτηθούν περαιτέρω μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο για να διευκρινιστούν οι συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ στην εφαρμογή ισχυουσών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τον συμψηφισμό, την αντιστάθμιση και άλλες τεχνικές με παρόμοια αποτελέσματα·
- (16) ότι η τυχόν υποχρέωση χρησιμοποίησης του ευρώ μπορεί να επιβληθεί μόνο δυνάμει κοινοτικής νομοθεσίας· ότι στις συναλλαγές με το δημόσιο τομέα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη χρήση του ευρώ ως μονάδας· ότι δυνάμει της βασικής συμφωνίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Μαδρίτης, η κοινοτική νομοθεσία που θα ορίζει τα χρονικά περιθώρια για τη γενίκευση της χρήσης του ευρώ ως μονάδας μπορεί να αφήνει κάποια ελευθερία στα επί μέρους κράτη μέλη·
- (17) ότι σύμφωνα με το άρθρο 105 Α της συνθήκης το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει μέτρα για την εναρμόνιση της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών όλων των κερμάτων·

- (18) ότι τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα πρέπει να προστατευθούν από τον κίνδυνο παραχάραξης·
- (19) ότι τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα που εκφράζονται σε εθνικές νομισματικές μονάδες θα απωλέσουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος το αργότερο έξι μήνες μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου· ότι οι περιορισμοί που θεσπίζονται για λόγους δημοσίας τάξεως τα κράτη μέλη ως προς τις πληρωμές σε κέρματα και χαρτονομίσματα δεν αντιβαίνουν στην ιδιότητα νομίμου χρήματος των εκφρασμένων σε ευρώ χαρτονομισμάτων και κερμάτων, εφόσον υπάρχουν άλλα νόμιμα μέσα για το διακανονισμό των νομισματικών οφειλών·
- (20) ότι από το πέρας της μεταβατικής περιόδου οι αναφορές που περιέχονται σε νομικές πράξεις ισχύουσες κατά το τέλος της μεταβατικής περιόδου θα θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ, σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής· ότι συνεπώς για την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού δεν απαιτείται ο υλικός επαναπροσδιορισμός των ποσών των υφιστάμενων νομικών πράξεων· ότι οι κανόνες στρογγυλοποίησης που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 ισχύουν επίσης και για τις μετατροπές που θα γίνουν στο τέλος της μεταβατικής περιόδου ή μετά τη μεταβατική περίοδο· ότι για λόγους σαφήνειας θα ήταν σκόπιμο ο υλικός επαναπροσδιορισμός να λάβει χώρα το ταχύτερο δυνατόν·
- (21) ότι το σημείο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας ορίζει μεταξύ άλλων ότι το σημείο 5 του ίδιου πρωτοκόλλου θα έχει εφαρμογή αν το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο ότι δεν σκοπεύει να περάσει στο τρίτο στάδιο· ότι στις 30 Οκτωβρίου 1997, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν σκοπεύει να περάσει στο τρίτο στάδιο· ότι το σημείο 5 ορίζει μεταξύ άλλων ότι το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 δεν εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο·
- (22) ότι η Δανία, παραπέμποντας στο σημείο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία, έχει γνωστοποιήσει, στα πλαίσια της απόφασης του Εδιμβούργου της 12ης Δεκεμβρίου 1992, ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο· ότι επομένως, και σύμφωνα με το σημείο 2 του εν λόγω πρωτοκόλλου, όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της συνθήκης και του καταστατικού του ΕΣΚΤ που αναφέρονται σε παρεκκλίσεις θα έχουν εφαρμογή στη Δανία·
- (23) ότι όπως ορίζει το άρθρο 109 Α παράγραφος 4 της συνθήκης, το ενιαίο νόμισμα θα εισαχθεί μόνο στα κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση·
- (24) ότι ο παρών κανονισμός θα έχει επομένως εφαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 198 της συνθήκης, με την επιφύλαξη των πρωτοκόλλων αριθ. 11 και αριθ. 12 και του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- ως «συμμετέχοντα κράτη μέλη»: νοούνται, το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία,
- ως «νομικές πράξεις»: νοούνται οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, οι διοικητικές πράξεις, οι δικαστικές αποφάσεις, οι συμβάσεις, οι μονομερείς δικαιοπραξίες, τα μέσα πληρωμών εκτός των τραπεζογραμματίων και των κερμάτων, και άλλες πράξεις παράγουσες έννομες συνέπειες,
- ως «τιμές μετατροπής»: νοούνται οι αμετάκλητα καθορισμένες συναλλαγματικές ισοτιμίες που θεσπίζονται από το Συμβούλιο για το νόμισμα κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 109 Α παράγραφος 4, πρώτη πρόταση της συνθήκης,
- ως «μονάδα ευρώ»: νοείται η νομισματική μονάδα που αναφέρεται στη δεύτερη πρόταση του άρθρου 2,
- ως «εθνικές νομισματικές μονάδες»: νοούνται οι μονάδες των νομισμάτων των συμμετεχόντων κρατών μελών όπως ορίζονται την παραμονή της ημέρας έναρξης του τρίτου σταδίου της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης,
- ως «μεταβατική περίοδος»: νοείται η περίοδος που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999 και τελειώνει στις 31 Δεκεμβρίου 2001,
- ως «επαναπροσδιορισμός»: νοείται η αλλαγή της μονάδας στην οποία εκφράζεται το ποσό εκκρεμούς χρέους από μια εθνική νομισματική μονάδα σε ευρώ, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, χωρίς όμως αυτή η πράξη επαναπροσδιορισμού να έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή οποιουδήποτε άλλου όρου του χρέους δεδομένου ότι το θέμα αυτό εμπίπτει στη σχετική εθνική νομοθεσία.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΝΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩ

Άρθρο 2

Από 1ης Ιανουαρίου 1999, το νόμισμα των συμμετοχόντων κρατών μελών είναι το ευρώ. Νομισματική μονάδα είναι το ένα ευρώ. Ένα ευρώ υποδιαιρείται σε εκατό cent.

Άρθρο 3

Το ευρώ αντικαθιστά το νόμισμα κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους σύμφωνα με την τιμή μετατροπής.

Άρθρο 4

Το ευρώ είναι η λογιστική μονάδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και των κεντρικών τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών.

ΜΕΡΟΣ III

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 εφαρμόζονται κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

Άρθρο 6

1. Το ευρώ υποδιαιρείται επίσης στις εθνικές νομισματικές μονάδες σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής. Όλες οι υποδιαιρέσεις των μονάδων αυτών διατηρούνται. Με την επιφύλαξη του παρόντος κανονισμού η νομισματική νομοθεσία των συμμετεχόντων κρατών μελών συνεχίζει εφαρμοζόμενη.

2. Όταν σε μία νομική πράξη γίνεται αναφορά σε εθνική νομισματική μονάδα, η αναφορά αυτή είναι το ίδιο έγκυρη όπως εάν αφορούσε το ευρώ σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

Άρθρο 7

Η αντικατάσταση των νομισμάτων των συμμετεχόντων κρατών μελών με το ευρώ δεν επιφέρει αφ' εαυτής τη μεταβολή της αναφοράς του νομίσματος στις νομικές πράξεις που ισχύουν κατά την ημέρα της αντικατάστασης.

Άρθρο 8

1. Οι πράξεις που εκτελούνται δυνάμει νομικών κειμένων που προβλέπουν τη χρήση εθνικής νομισματικής μονάδας ή εκφράζονται σε εθνική νομισματική μονάδα εκτελούνται στη συγκεκριμένη αυτή εθνική νομισματική μονάδα. Οι πράξεις που εκτελούνται δυνάμει νομικών κειμένων που προβλέπουν τη χρήση του ευρώ ή εκφράζονται σε ευρώ εκτελούνται στο νόμισμα αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν με την επιφύλαξη κάθε άλλης συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων.

3. Κατά παρέκκλιση εκ της παραγράφου 1, κάθε ποσό που εκφράζεται είτε σε ευρώ είτε στην εθνική νομισματική μονάδα ενός συγκεκριμένου συμμετέχοντος κράτους μέλους και είναι πληρωτέο εντός του κράτους μέλους αυτού με πίστωση του λογαριασμού του δανειστή, μπορεί να καταβληθεί από τον οφειλέτη είτε σε ευρώ είτε στη συγκεκριμένη εθνική νομισματική μονάδα. Το ποσό πιστώνεται στο λογαριασμό του δανειστή στη νομισματική μονάδα στην οποία τηρείται ο λογαριασμός, η δε οποιαδήποτε μετατροπή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

4. Κατά παρέκκλιση εκ της παραγράφου 1, κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί να λάβει τα μέτρα που κρίνονται αναγκαία προκειμένου:

— να επαναπροσδιορίσει σε ευρώ το εκκρεμές χρέος της κεντρικής του κυβέρνησης, όπως ορίζεται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Λογαριασμών, το οποίο εκφράζεται στο εθνικό του νόμισμα και έχει συναφθεί σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία. Εάν ένα κράτος μέλος έχει λάβει τέτοια μέτρα, οι εκδότες χρεωγράφων μπορούν να επαναπροσδιορίσουν σε ευρώ το χρέος που εκφράζεται στην εθνική νομισματική μονάδα αυτού του κράτους μέλους εκτός αν ο επαναπροσδιορισμός αποκλείεται ρητά από τους όρους της σύμβασης· η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στα χρεώγραφα που έχουν

εκδοθεί από την κεντρική κυβέρνηση ενός κράτους μέλους καθώς και στις ομολογίες και στις άλλες μορφές χρεωστικών τίτλων διαπραγματευσίμων στις κεφαλαιαγορές, και στους τίτλους χρηματογοράς που έχουν εκδοθεί από άλλους χρεώστες,

— να διευκολύνει την αλλαγή, από τις εθνικές νομισματικές μονάδες σε ευρώ, της λογιστικής μονάδας των διαδικασιών συναλλαγής:

- α) στις καθιερωμένες αγορές ανταλλαγής, συμψηφισμού και διακανονισμού των μέσων που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών⁽¹⁾, καθώς και των βασικών προϊόντων, και
- β) στα καθιερωμένα συστήματα ανταλλαγής, συμψηφισμού και διακανονισμού των πληρωμών.

5. Άλλες διατάξεις που επιβάλλουν τη χρησιμοποίηση του ευρώ, πλην εκείνων της παραγράφου 4, μπορούν να θεσπίζονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μόνο σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα που καθορίζεται από την κοινοτική νομοθεσία.

6. Οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις των συμμετεχόντων κρατών μελών που επιτρέπουν ή επιβάλλουν αντιστάθμιση, συμψηφισμό ή τεχνικές μα ανάλογο αποτέλεσμα εφαρμόζονται στις νομισματικές υποχρεώσεις, ανεξάρτητα από το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται, εφόσον αυτό είναι σε ευρώ ή σε εθνικές νομισματικές μονάδες, η δε μετατροπή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

Άρθρο 9

Τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα τα εκφρασμένα σε εθνικές νομισματικές μονάδες διατηρούν την ιδιότητα του νομίμου χρήματος που είχαν εντός των εδαφικών τους ορίων κατά την προηγούμενη της ημέρας έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

ΜΕΡΟΣ IV

ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΕΡΜΑΤΑ ΣΕ ΕΥΡΩ

Άρθρο 10

Από 1ης Ιανουαρίου 2002, η ΕΚΤ και οι κεντρικές τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών θέτουν σε κυκλοφορία τραπεζογραμμάτια σε ευρώ. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15, τα τραπεζογραμμάτια αυτά είναι τα μόνα που έχουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος σε όλα τα εν λόγω κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 141 της 11.6.1993 σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7).

Άρθρο 11

Από 1ης Ιανουαρίου 2002, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα εκδώσουν κέρματα σε ευρώ ή σε cent και θα ακολουθήσουν ως προς την ονομαστική αξία και τις τεχνικές προδιαγραφές τα θεσπιζόμενα από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 105 Α παράγραφος 2, δεύτερη πρόταση της συνθήκης. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15, τα κέρματα αυτά είναι τα μόνα που έχουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος σε όλα τα εν λόγω κράτη μέλη. Εκτός από την εκδίδουσα αρχή και τα πρόσωπα που προβλέπει συγκεκριμένα η εθνική νομοθεσία των εκδιδόντων κρατών μελών, ουδείς υποχρεούται να δεχθεί άνω των πενήντα κερμάτων σε κάθε πληρωμή.

Άρθρο 12

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δέουσα καταστολή της παραχάραξης και παραποίησης τραπεζογραμμάτων και κερμάτων.

ΜΕΡΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ*Άρθρο 13*

Τα άρθρα 14, 15 και 16 εφαρμόζονται από το τέλος της μεταβατικής περιόδου.

Άρθρο 14

Όταν σε νομικές πράξεις που υφίστανται στο τέλος της μεταβατικής περιόδου γίνεται αναφορά σε εθνικές νομισματικές μονάδες, οι αναφορές αυτές θεωρούνται αναφορές στο ευρώ σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής. Εφαρ-

μόζονται οι κανόνες στρογγυλοποίησης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου.

Άρθρο 15

1. Τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα που εκφράζονται σε εθνικές νομισματικές μονάδες όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, εξακολουθούν να αποτελούν νόμιμο χρήμα εντός των εδαφικών τους ορίων και για έξι ακόμα μήνες μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου· η περίοδος αυτή μπορεί να συντομευθεί με εθνικό νόμο.

2. Κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί, επί 6 το πολύ μήνες μετά το τέλος της μεταβατικής περιόδου, να θεσπίζει κανόνες για τη χρησιμοποίηση των εκφρασμένων στην εθνική του νομισματική μονάδα τραπεζογραμμάτων και κερμάτων όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, και να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διευκόλυνση της απόσυρσής τους.

Άρθρο 16

Σύμφωνα με τη νομοθεσία ή τις πρακτικές των συμμετεχόντων κρατών μελών, οι αντίστοιχοι εκδότες τραπεζογραμμάτων και κερμάτων θα συνεχίσουν να αποδέχονται έναντι του ευρώ σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα τα οποία είχαν εκδώσει παλαιότερα.

ΜΕΡΟΣ VI

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ*Άρθρο 17*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη, με την επιφύλαξη των πρωτοκόλλων αριθ. 11 και αριθ. 12 και του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 975/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1998

για την ονομαστική αξία και τις τεχνικές προδιαγραφές των κερμάτων σε ευρώ που πρόκειται να κυκλοφορήσουν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 105 Α παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Ετκμώντας:

- (1) ότι, κατά τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Μαδρίτης στις 15 και 16 Δεκεμβρίου 1995, ενεκρίθη το σενάριο για τη μετάβαση στο ενιαίο νόμισμα, το οποίο προβλέπει την εισαγωγή των κερμάτων σε ευρώ το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2002· ότι η ακριβής ημερομηνία για την έκδοση των κερμάτων σε ευρώ θα αποφασισθεί όταν το Συμβούλιο εκδώσει τον κανονισμό του για την εισαγωγή του ευρώ αμέσως μετά τη λήψη της απόφασης το ταχύτερο δυνατό κατά το 1998 σχετικά με τα κράτη μέλη που θα υιοθετήσουν το ευρώ ως ενιαίο νόμισμα·
- (2) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 105 Α παράγραφος 2 της συνθήκης, τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν κέρματα, η ποσότητα των οποίων τελεί υπό την έγκριση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ και μετά από διαβούλευση με την ΕΚΤ, μπορεί να θεσπίζει μέτρα για την εναρμόνιση της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών όλων των κερμάτων που πρόκειται να κυκλοφορήσουν, στο βαθμό που είναι απαραίτητος για την ομαλή κυκλοφορία τους μέσα στην Κοινότητα·
- (3) ότι, το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα ανέφερε ότι θα κυκλοφορήσουν τραπεζογραμμάτια σε ευρώ με ονομαστική αξία από 5 έως 500 ευρώ· ότι η ονομαστική αξία των τραπεζογραμματίων και των κερμάτων πρέπει να διευκολύνει τις πληρωμές τοις μετρητοίς ποσών σε ευρώ και σε λεπτά·

(4) ότι οι διευθυντές των νομισματοκοπειών της Κοινότητας έλαβαν από το Συμβούλιο την εντολή να μελετήσουν και να υποβάλουν έκθεση σχετικά με το ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα μεταλλικών κερμάτων· ότι υπέβαλαν έκθεση το Νοέμβριο του 1996 και εν συνεχεία αναθεωρημένη έκθεση το Φεβρουάριο του 1997 στις οποίες αναφέρονται οι ονομαστικές αξίες και οι τεχνικές προδιαγραφές (διάμετρος, πάχος, βάρος, χρώμα, σύνθεση και στεφάνη) των νέων κερμάτων σε ευρώ·

(5) ότι το ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα μεταλλικών νομισμάτων θα πρέπει να απολαύει της δημόσιας εμπιστοσύνης και να περιλαμβάνει τεχνολογικές καινοτομίες που να το καθιερώνουν ως ασφαλές, αξιόπιστο και αποτελεσματικό σύστημα·

(6) ότι η δημόσια αποδοχή του νέου συστήματος είναι ένας από τους κυριότερους στόχους του κοινοτικού συστήματος μεταλλικών νομισμάτων· ότι η δημόσια εμπιστοσύνη στο νέο σύστημα θα εξαρτηθεί από τα φυσικά χαρακτηριστικά των κερμάτων σε ευρώ, τα οποία θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο φιλικά στο χρήστη·

(7) ότι ζητήθηκε η γνώμη των ενώσεων καταναλωτών, της ευρωπαϊκής ενώσεως τυφλών καθώς και των εκπροσώπων του κλάδου κατασκευής μηχανημάτων αυτόματης πώλησης, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ειδικές ανάγκες σημαντικών κατηγοριών χρηστών των κερμάτων· ότι, για να εξασφαλιστεί η ομαλή μετάβαση προς το ευρώ και να διευκολυνθεί η αποδοχή του νέου συστήματος μεταλλικών νομισμάτων από τους χρήστες, πρέπει να εξασφαλισθεί η εύκολη διάκριση μεταξύ των κερμάτων χάρη στα οπτικά χαρακτηριστικά τους και σε χαρακτηριστικά που θα συμβάλλουν στην διά της αφής τους αναγνώριση·

(8) ότι τα νέα κέρματα ευρώ θα διακρίνονται καλύτερα και θα διευκολυνθεί η εξοικείωση με αυτά, εφόσον υπάρξει συνάρτηση μεταξύ της διαμέτρου και της ονομαστικής αξίας των κερμάτων·

(9) ότι απαιτούνται ορισμένα ειδικά χαρακτηριστικά ασφαλείας για να περιοριστεί η δυνατότητα παραχάραξης των κερμάτων του 1 και των 2 ευρώ λόγω της υψηλής τους αξίας· ότι η χρήση της τεχνικής βάσει της οποίας τα νομίσματα αποτελούνται από τρία στρώματα και ο συνδυασμός δύο διαφορετικών χρωμάτων στο κέρμα θεωρούνται τα πλέον αποτελεσματικά χαρακτηριστικά ασφαλείας που είναι διαθέσιμα σήμερα·

(10) ότι η ύπαρξη μιας ευρωπαϊκής και μιας εθνικής όψης στα νομίσματα αποτελεί πρόσφορη έκφραση της ιδέας

(1) ΕΕ C 208 της 9. 7. 1997, σ. 5 και ΕΕ C 386 της 20. 12. 1997, σ. 12.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 25 Ιουνίου 1997 (ΕΕ C 205 της 5. 7. 1997, σ. 18).

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 358 της 24. 11. 1997, σ. 24), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 1997 (ΕΕ C 23 της 23. 1. 1998, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ C 14 της 19. 1. 1998).

της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ένωσης μεταξύ των κρατών μελών και μπορεί να διευρύνει σημαντικά το βαθμό αποδοχής των νομισμάτων από τους ευρωπαϊούς πολίτες·

- (11) ότι, στις 30 Ιουνίου 1994, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν την οδηγία 94/27/EK⁽¹⁾, με την οποία περιορίζεται η χρησιμοποίηση του νικελίου σε ορισμένα προϊόντα εξαιτίας των αλλεργιών που μπορεί να προκαλέσει το νικέλιο κάτω από ορισμένες συνθήκες· ότι τα κέρματα δεν καλύπτονται από την εν λόγω οδηγία· ότι ωστόσο ορισμένα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ήδη κράμα χωρίς νικέλιο ονομαζόμενο «Nordic Gold» στο τρέχον σύστημά τους μεταλλικών νομισμάτων για λόγους δημόσιας υγείας· ότι θα είναι

σκόπιμο να μειωθεί η περιεκτικότητα νικελίου των κερμάτων στο νέο σύστημα μεταλλικών νομισμάτων·

- (12) ότι, συνεπώς, ενδύκνεται να ακολουθηθεί κατ' αρχήν η πρόταση των προαναφερθέντων διευθυντών των νομισματοκοπειών και να γίνει προσαρμογή αυτής μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίος ώστε να ληφθούν ιδίως υπόψη οι ειδικές ανάγκες σημαντικών κατηγοριών χρηστών των κερμάτων και η ανάγκη μείωσης της χρήσης νικελίου στα κέρματα·
- (13) ότι, από όλες τις καθοριζόμενες τεχνικές προδιαγραφές για τα κέρματα σε ευρώ, μόνο η τιμή του πάχους έχει ενδεικτικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι το πραγματικό πάχος ενός κέρματος εξαρτάται από την καθοριζόμενη διάμετρο και το καθοριζόμενο βάρος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η πρώτη σειρά κερμάτων σε ευρώ περιλαμβάνει οκτώ νομισματικές αξίες από 1 λεπτό έως 2 ευρώ με τις ακόλουθες τεχνικές προδιαγραφές:

Ονομαστική αξία (ευρώ)	Διάμετρος σε χιλιοστά	Πάχος σε χιλιοστά ⁽¹⁾	Βάρος σε γραμμάρια	Σχήμα	Χρώμα	Σύνθεση	Στεφάνη
2	25,75	1,95	8,5	Κυκλικό	Εξωτερικός δακτύλιος: λευκό Εσωτερικός δακτύλιος: κίτρινο	Χαλκός-Νικέλιο (Cu75Ni25) τρία στρώματα Νικέλιο-Ορείχαλκος/Νικέλιο-Ορείχαλκος CuZn20Ni5/Ni12/CuZn20Ni5	Με παραστάσεις Λεπτή οδόντωση
1	23,25	2,125	7,5	Κυκλικό	Εξωτερικός δακτύλιος κίτρινο Εσωτερικός δακτύλιος λευκό	Νικέλιο-Ορείχαλκος (CuZn20Ni5) τρία στρώματα Cu75Ni25/Ni7/Cu75Ni25	Διακεκομμένη οδόντωση
0,50	24,25	1,69	7	Κυκλικό	Κίτρινο	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	Αραιή οδόντωση
0,20	22,25	1,63	5,7	Σχήμα «Ισπανικού άνθους»	Κίτρινο	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	Απλή
0,10	19,75	1,51	4,1	Κυκλικό	Κίτρινο	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	Αραιή οδόντωση
0,05	21,25	1,36	3,9	Κυκλικό	Χαλκόχρωμο	Επιχλωμένους χάλυβας	Λεία
0,02	18,75	1,36	3	Κυκλικό	Χαλκόχρωμο	Επιχλωμένους χάλυβας	Λεία με περιφερειακή αυλάκωση
0,01	16,25	1,36	2,3	Κυκλικό	Χαλκόχρωμο	Επιχλωμένους χάλυβας	Λεία

⁽¹⁾ Οι τιμές που αφορούν το πάχος έχουν ενδεικτικό χαρακτήρα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 188 της 22. 7. 1994, σ. 1.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1 και των πρωτοκόλλων αριθ. 11 και αριθ. 12.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Βέλγιο

(98/307/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδιαίτερα το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης: ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα:

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος: ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11: ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος: ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου.

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού

ελλείμματος στο Βέλγιο: ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στο Βέλγιο να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾:

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος:

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής: ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε το Βέλγιο πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Από το 1993, το δημοσιονομικό έλλειμμα στο Βέλγιο μειώθηκε σημαντικά και το 1997 έφτασε το 2,1 % του ΑΕΠ, ποσοστό το οποίο είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς της συνθήκης. Προβλέπεται να μειωθεί σε 1,7 % του ΑΕΠ το 1998. Σύμφωνα με το πρόγραμμα σύγκλισης του Βελγίου του 1997, το δημοσιονομικό έλλειμμα υπολογίζεται να μειωθεί περαιτέρω σε 1,4 % του ΑΕΠ το 2000.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους έφτασε στην ανώτατη τιμή του 135,2 % του ΑΕΠ το 1993 αλλά έκτοτε μειώνεται κάθε έτος ως το 122,2 % το 1997. Για το 1998, αναμένεται περαιτέρω μείωση η οποία υπολογίζεται να συνεχιστεί και τα επόμενα έτη βάσει του προγράμματος σύγκλισης του Βελγίου.

⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 1994, της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.

Η μείωση του ελλείμματος και ιδιαίτερα το επίπεδο του πρωτογενούς πλεονάσματος, που ανέρχεται σε περισσότερο από 5 % του ΑΕΠ μετά το 1994, συνέβαλαν στην πτωτική πορεία του δείκτη χρέους. Από την έγκριση του προγράμματος σύγκλισής της, η βελγική κυβέρνηση επιβεβαίωσε τη δέσμευσή της να διατηρήσει το πρωτογενές πλεόνασμα στο 6 % περίπου του ΑΕΠ μεσοπρόθεσμα. Αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα είναι ουσιώδες για τη διατήρηση της συνεχούς πτωτικής πορείας του δείκτη χρέους.

Το έλλειμμα ήταν κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να παραμείνει κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998 και να μειωθεί περαιτέρω μεσοπρόθεσμα· ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους μειώνεται τα τέσσερα τελευταία έτη και η μείωση αναμένεται να συνεχιστεί τα επόμενα έτη.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στο Βέλγιο έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Βέλγιο καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο του Βελγίου.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γερμανία

(98/308/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδιαίτερα το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα·

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος· ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11· ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος· ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 27 Ιουνίου 1996, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γερμανία⁽²⁾· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στη Γερμανία να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽³⁾·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής· ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε η Γερμανία πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον

κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Το δημοσιονομικό έλλειμμα στη Γερμανία διευρύνθηκε το 1995 και το 1996, όταν έφτασε το 3,4 % του ΑΕΠ. Το έλλειμμα μειώθηκε το 1997 σε 2,7 % του ΑΕΠ, ποσοστό κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης, ενώ για το 1998 προβλέπεται περαιτέρω μείωση στο 2,5 % του ΑΕΠ. Σύμφωνα με το πρόγραμμα σύγκλισης της Γερμανίας του 1997, το δημοσιονομικό έλλειμμα υπολογίζεται να μειωθεί περαιτέρω σε 1,5 % του ΑΕΠ το 2000.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους συνέχισε να αυξάνεται έως το 1997 όταν έφτασε το 61,3 % του ΑΕΠ· ο δείκτης χρέους υπερέβη μόλις την τιμή αναφοράς του 60 % του ΑΕΠ το 1996 μετά από σημαντική αύξηση το 1995. Ο δείκτης χρέους αναμένεται να μειωθεί το 1998 και η μείωση αυτή υπολογίζεται να συνεχιστεί τα επόμενα έτη βάσει του προγράμματος σύγκλισης της Γερμανίας.

Οι εξαιρετικές περιστάσεις λόγω της ενοποίησης της Γερμανίας συνεχίζουν να επιβαρύνουν τον γερμανικό προϋπολογισμό. Εξάλλου, το δημόσιο χρέος της Γερμανίας περιλαμβάνει υποχρεώσεις που σχετίζονται με ενοποίηση οι οποίες ανέρχονται σε 10 % περίπου του ΑΕΠ.

Το έλλειμμα ήταν κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να παραμείνει κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998 και να μειωθεί περαιτέρω μεσοπρόθεσμα· ο δείκτης χρέους ήταν μόλις πάνω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 αλλά αναμένεται να αρχίσει να μειώνεται το 1998 και να μειωθεί σύντομα σε επίπεδα κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στη Γερμανία έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1996 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γερμανία καταργείται.

(1) ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.

(2) ΕΕ L 172 της 11. 7. 1996, σ. 26.

(3) Συστάσεις του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Αυστρία

(98/309/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδιαίτερα το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης: ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα·

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος: ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11· ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος: ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 10 Ιουλίου 1995, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Αυστρία: ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στην Αυστρία να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής: ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε η Αυστρία, πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Το δημοσιονομικό έλλειμμα στην Αυστρία διευρύνθηκε από το 1995 και έφτασε το 2,5 % του ΑΕΠ το 1997, ποσοστό που είναι κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης για το 1998, προβλέπεται περαιτέρω μείωση σε 2,3 % του ΑΕΠ. Σύμφωνα με το αναθεωρημένο πρόγραμμα σύγκλισης της Αυστρίας του 1997, το έλλειμμα υπολογίζεται να μειωθεί σε 1,9 % του ΑΕΠ το 2000.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους έφτασε στην ανώτατη τιμή του 69,5 % του ΑΕΠ το 1996 και στη συνέχεια μειώθηκε σε 66,1 % το 1997. Για το 1998, αναμένεται περαιτέρω μείωση η οποία υπολογίζεται να συνεχιστεί τα επόμενα έτη βάσει των αναθεωρημένου προγράμματος σύγκλισης της Αυστρίας.

Το έλλειμμα ήταν κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να παραμείνει κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998 και να μειωθεί περαιτέρω μεσοπρόθεσμα: ο δείκτης χρέους μειώνεται και η μείωση αυτή αναμένεται να συνεχιστεί τα επόμενα έτη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στην Αυστρία έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 10ης Ιουλίου 1995 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Αυστρία καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

G. BROWN

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γαλλία

(98/310/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδιαίτερα το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα·

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος· ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11· ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος· ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γαλλία· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στη Γαλλία να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής· ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε η Γαλλία, πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον

κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Από το 1994, το δημοσιονομικό έλλειμμα στη Γαλλία μειώθηκε σημαντικά και το 1997 έφτασε το 3,0 % του ΑΕΠ, ποσοστό που ισούται με την τιμή αναφοράς της συνθήκης· για το 1998, προβλέπεται περαιτέρω μικρή μείωση του ελλείμματος στο 2,9 % του ΑΕΠ και η κυβέρνηση σχεδιάζει να μειώσει το έλλειμμα περαιτέρω στο 2,3 % του ΑΕΠ το 1999.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους σημείωσε αύξηση και έφτασε το 58,0 % του ΑΕΠ το 1997 αλλά σε καμία περίπτωση δεν υπερέβη το 60 % του ΑΕΠ που αποτελεί την τιμή αναφοράς της συνθήκης.

Το έλλειμμα ήταν ίσο με την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να μειωθεί κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998· ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους παραμένει κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στη Γαλλία έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Γαλλία καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.

⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 1994, της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην
Ιταλία

(98/311/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης: ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα:

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος: ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11: ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος: ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ιταλία: ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στην Ιταλία να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής: ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε η Ιταλία πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον

κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Από το 1993, το δημοσιονομικό έλλειμμα μειώθηκε ουσιαστικά για να φτάσει το 2,7 % του ΑΕΠ το 1997, ποσοστό που είναι κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης για το 1998, προβλέπεται περαιτέρω μείωση του ελλείμματος στο 2,5 % του ΑΕΠ. Στο νέο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πρόγραμμα 1998-2001 το οποίο υπέβαλε προσφάτως η ιταλική κυβέρνηση στο Κοινοβούλιο σχεδιάζεται περαιτέρω μείωση του δημοσίου χρέους στο 1,5 % του ΑΕΠ το 2000 και στο 1 % του ΑΕΠ το 2001.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους έφτασε στην ανώτατη τιμή του 124,9 % του ΑΕΠ το 1994 και έκτοτε μειώνεται κάθε έτος για να φτάσει το 121,6 % το 1997. Στο νέο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πρόγραμμα σχεδιάζεται μείωση του δείκτη χρέους στο 118,2 % του ΑΕΠ το 1998 και περαιτέρω μείωση τα επόμενα έτη. Το 2001, ο δείκτης χρέους σχεδιάζεται να φθάσει το 107 % του ΑΕΠ. Τη μείωση αυτή βοηθούν τα ετήσια έσοδα από ιδιωτικοποίηση που θα ανέλθουν στο 0,5-0,75 % του ΑΕΠ, έως το 2001. Η ιταλική κυβέρνηση ανήγγειλε προσέτι τη δέσμευσή της να μειώσει τον δείκτη χρέους κάτω του 100 % έως το 2003.

Η μείωση του ελλείμματος και ιδιαίτερα η σταθερή αύξηση του πρωτογενούς πλεονάσματος, που υπερέβη το 6 % του ΑΕΠ το 1997, συνέβαλαν στην πτωτική πορεία του δείκτη χρέους. Η ιταλική κυβέρνηση επιβεβαίωσε πρόσφατα τη δέσμευσή της να διατηρήσει το πρωτογενές πλεόνασμα σε ένα επίπεδο που θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση του δείκτη χρέους. Αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα είναι ουσιαστικό για τη διατήρηση της συνεχούς πτωτικής πορείας του δείκτη χρέους.

Το έλλειμμα ήταν κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να παραμείνει κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998 και να μειωθεί περαιτέρω μεσοπρόθεσμα: ο δείκτης χρέους μειώνεται τα τρία τελευταία έτη και η μείωση αναμένεται να επιταχυνθεί τα επόμενα έτη.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στην Ιταλία έχει διορθωθεί.

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.

⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 1994, της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ιταλία καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ισπανία

(98/312/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα·

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος· ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11· ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος· ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ισπανία· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στην Ισπανία να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής· ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε η Ισπανία πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον

κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Το δημοσιονομικό έλλειμμα στην Ισπανία μειώνεται σημαντικά από το 1995 και το 1997 έφτασε το 2,6 % του ΑΕΠ, ποσοστό κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης. Για το 1998, προβλέπεται περαιτέρω μείωση στο 2,2 % του ΑΕΠ. Σύμφωνα με το πρόγραμμα σύγκλισης της Ισπανίας του 1997, το δημοσιονομικό έλλειμμα υπολογίζεται να μειωθεί περαιτέρω στο 1,6 % του ΑΕΠ το 2000.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους έφτασε στην ανώτατη τιμή του 70,1 % του ΑΕΠ το 1996 και στη συνέχεια μειώθηκε σε 68,8 % το 1997. Για το 1998, αναμένεται περαιτέρω μείωση η οποία προβλέπεται να συνεχιστεί τα επόμενα έτη βάσει του ισπανικού προγράμματος σύγκλισης.

Το έλλειμμα ήταν κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να παραμείνει κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998 και να μειωθεί περαιτέρω μεσοπρόθεσμα· ο δείκτης χρέους μειώνεται και η μείωση αναμένεται να συνεχιστεί τα επόμενα έτη,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στην Ισπανία έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Ισπανία καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

G. BROWN

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 1994, της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Πορτογαλία

(98/313/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα·

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος· ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11· ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος· ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Πορτογαλία· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στην Πορτογαλία να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής· ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε η Πορτογαλία πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Από το 1993, το δημοσιονομικό έλλειμμα μειώθηκε σημαντικά και, το 1997, έφτασε το 2,5 % του ΑΕΠ, ποσοστό που είναι κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης· για το 1998, προβλέπεται περαιτέρω μείωση σε 2,2 % του ΑΕΠ. Σύμφωνα με το πρόγραμμα σύγκλισης της Πορτογαλίας του 1997, το έλλειμμα υπολογίζεται να μειωθεί σε 1,5 % του ΑΕΠ το 2000.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους έφτασε στην ανώτατη τιμή του 65,9 % του ΑΕΠ το 1995 και έκτοτε μειώνεται κάθε έτος ως το 62,0 % το 1997. Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους προβλέπεται να μειωθεί στο 60,0 % του ΑΕΠ το 1998 και στη συνέχεια σε επίπεδα κάτω από την τιμή αναφοράς.

Το έλλειμμα ήταν κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να παραμείνει κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998 και να μειωθεί περαιτέρω μεσοπρόθεσμα· ο δείκτης χρέους μειώνεται τα δύο τελευταία έτη και αναμένεται να μειωθεί σύντομα σε επίπεδα κάτω από την τιμή αναφοράς.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στην Πορτογαλία έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στην Πορτογαλία καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Πορτογαλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

G. BROWN

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 1994, της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Σουηδία

(98/314/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης: ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα·

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος: ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11· ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος: ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 10 Ιουλίου 1995, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Σουηδία: ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στη Σουηδία να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος (-)

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής: ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε η Σουηδία πριν από την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Το δημοσιονομικό έλλειμμα στη Σουηδία μειώθηκε πολύ αισθητά από το 1993 και έφτασε στο 0,8 % του ΑΕΠ το 1997, ποσοστό που είναι κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης. Για το 1998, προβλέπεται πλεόνασμα 0,5 % του ΑΕΠ. Σύμφωνα με την αναθεώρηση του προγράμματος σύγκλισης της Σουηδίας τον Απρίλιο του 1998, το 2001 προβλέπεται πλεόνασμα της τάξης του 3,5 % του ΑΕΠ στους δημόσιους λογαριασμούς.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους έφτασε στην ανώτατη τιμή του 79,0 % του ΑΕΠ το 1994 και έκτοτε μειώνεται κάθε έτος ως το 76,6 % το 1997· ο δείκτης χρέους αναμένεται να μειωθεί περαιτέρω το 1998 και υπολογίζεται η μείωση αυτή να συνεχιστεί τα επόμενα έτη στην αναθεώρηση του προγράμματος σύγκλισης της Σουηδίας τον Απρίλιο του 1998 και να φθάσει το 62,9 % του ΑΕΠ το 2001.

Το έλλειμμα ήταν πολύ κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 ενώ αναμένεται να υπάρξει πλεόνασμα στον προϋπολογισμό το 1998 το οποίο θα διευρυνθεί μεσοπρόθεσμα· ο δείκτης χρέους μειώνεται τα τρία τελευταία έτη και η μείωση αναμένεται να συνεχιστεί τα επόμενα έτη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στη Σουηδία έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 10ης Ιουλίου 1995 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Σουηδία καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Σουηδίας.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

G. BROWN

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

για την κατάργηση της απόφασης σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Ηνωμένο Βασίλειο

(98/315/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 104 Γ παράγραφος 12,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, την 1η Ιανουαρίου 1994, άρχισε το δεύτερο στάδιο για την υλοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης· ότι το άρθρο 109 Ε παράγραφος 4 της συνθήκης ορίζει ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, τα κράτη μέλη προσπαθούν να αποφύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα·

ότι υπάρχει διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος η οποία προβλέπει την έκδοση απόφασης για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος και την κατάργηση της απόφασης αυτής μετά τη διόρθωση του υπερβολικού ελλείμματος· ότι, κατά το δεύτερο στάδιο, η διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος καθορίζεται από το άρθρο 104 Γ της συνθήκης, εκτός από τις παραγράφους 1, 9 και 11· ότι το πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη, περιλαμβάνει συμπληρωματικές διατάξεις για την εφαρμογή της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος· ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽¹⁾ καθορίζει λεπτομερείς κανόνες και ορισμούς για την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου·

ότι, σύμφωνα με σύσταση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, το Συμβούλιο αποφάσισε, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Ηνωμένο Βασίλειο· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 104 Γ παράγραφος 7, το Συμβούλιο συνέστησε στο Ηνωμένο Βασίλειο να δώσει τέλος στην κατάσταση υπερβολικού ελλείμματος⁽²⁾·

ότι η απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος καταργείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12 της συνθήκης, εφόσον, κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, έχει διορθωθεί το υπερβολικό έλλειμμα στο οικείο κράτος μέλος·

ότι, για την κατάργηση της απόφασης, το Συμβούλιο ενεργεί μετά από σύσταση της Επιτροπής· ότι, από τα στοιχεία που παρείχε η Επιτροπή μετά από την έκθεση που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο πριν από την 1η Μαρτίου 1998,

σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93, προκύπτουν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Το δημοσιονομικό έλλειμμα στο Ηνωμένο Βασίλειο μειώθηκε σημαντικά από το 1993 για να φτάσει το 1,9 % του ΑΕΠ το 1997, ποσοστό πολύ κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης. Για το 1998, προβλέπεται περαιτέρω μείωση του ελλείμματος στο 0,6 % του ΑΕΠ. Σύμφωνα με το πρόγραμμα σύγκλισης του Ηνωμένου Βασιλείου το 1997, ως το τέλος της δεκαετίας, προβλέπεται πλεόνασμα στους δημόσιους λογαριασμούς.

Ο δείκτης ακαθάριστου δημόσιου χρέους δεν υπερέβη ποτέ την τιμή αναφοράς της συνθήκης του 60 % του ΑΕΠ· αφού αυξήθηκε για αρκετά έτη, μειώθηκε σε 53,4 % του ΑΕΠ το 1997.

Το έλλειμμα ήταν πολύ κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης το 1997 και αναμένεται να παραμείνει κάτω από το επίπεδο αυτό το 1998 και να μειωθεί σε πλεόνασμα μεσοπρόθεσμα· ο δείκτης ακαθάριστου δημοσίου χρέους παραμένει κάτω από την τιμή αναφοράς της συνθήκης.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Από την συνολική εκτίμηση συνάγεται ότι το υπερβολικό έλλειμμα στο Ηνωμένο Βασίλειο έχει διορθωθεί.

Άρθρο 2

Η απόφαση του Συμβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1994 για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Ηνωμένο Βασίλειο καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

⁽¹⁾ ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.

⁽²⁾ Συστάσεις του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 1994, της 24ης Ιουλίου 1995, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996 και της 15ης Σεπτεμβρίου 1997.

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

σύμφωνα με το άρθρο 109 I, παράγραφος 2 της συνθήκης

(98/316/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 I παράγραφος 2,

τη σύσταση της Επιτροπής,

την έκθεση της Επιτροπής,

την έκθεση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας :

- (1) ότι η διαδικασία και το χρονοδιάγραμμα για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) ορίζονται στο άρθρο 109 I της συνθήκης· ότι το Συμβούλιο, το οποίο συνήλθε στις 13 Δεκεμβρίου 1996 στο Δουβλίνο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφάσισε ότι τα περισσότερα κράτη μέλη δεν πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος, ότι η Κοινότητα δεν επρόκειτο να εισέλθει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ το 1997 και ότι η διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 109 I παράγραφος 4, έπρεπε να εφαρμοστεί το συντομότερο δυνατό το 1998· ότι σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 4, εάν έως το τέλος του 1997 δεν έχει οριστεί η ημερομηνία ενάρξεως του τρίτου σταδίου της ΟΝΕ, το τρίτο στάδιο αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999·
- (2) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 4, η διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου, με εξαίρεση τη δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 2, πρέπει να επαναληφθεί·
- (3) ότι το άρθρο 109 I παράγραφος 1, αναφέρει ότι οι εκθέσεις που εκπονούνται από την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ) εξετάζουν εάν η εθνική νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζάς του, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ). Οι εκθέσεις αυτές εξετάζουν επίσης κατά πόσον έχει επιτευχθεί υψηλός βαθμός σταθερής σύγκλισης, με γνώμονα την πλήρωση από κάθε κράτος μέλος των ακόλουθων κριτηρίων τα οποία αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης :

- επίτευξη υψηλού βαθμού σταθερότητας των τιμών· αυτό καταδεικνύεται από ένα ποσοστό πληθωρισμού, που προσεγγίζει το αντίστοιχο ποσοστό των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών,
- σταθερότητα των δημοσίων οικονομικών αυτό καταδεικνύεται από την επίτευξη δημοσιονομικής κατάστασης χωρίς υπερβολικό δημοσιονομικό έλλειμμα, κατά την έννοια του άρθρου 104 Γ, παράγραφος 6,
- τήρηση των κανονικών περιθωρίων διακύμανσης που προβλέπονται από τον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, επί δύο τουλάχιστον χρόνια, χωρίς υποτίμηση έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- διάρκεια της σύγκλισης που έχει επιτευχθεί από το κράτος μέλος και της συμμετοχής του στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, αντανακλώμενη στα επίπεδα των μακροπρόθεσμων επιτοκίων,

ότι τα τέσσερα αυτά κριτήρια και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πρέπει αυτά να επιτευχθούν, αναπτύσσονται περαιτέρω στο πρωτόκολλο αριθ. 6 της συνθήκης· ότι οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ λαμβάνουν επίσης υπόψη την εξέλιξη του Ecu, τα αποτελέσματα της ολοκλήρωσης των αγορών, την κατάσταση και την εξέλιξη των ισοζυγίων τρεχουσών συναλλαγών και μια εξέταση του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος και άλλων δεικτών τιμών·

- (4) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, με βάση τις εκθέσεις αυτές, το Συμβούλιο εκτιμά κατά πόσον κάθε κράτος μέλος πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος και διαβιβάζει τα πορίσματά του στο Συμβούλιο, συνεργαζόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, το οποίο, αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 4, επιβεβαιώνει ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος·
- (5) ότι πρέπει να προσαρμοστεί κατάλληλα η εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των καταστατικών των εθνικών κεντρικών τραπεζών, για να εξασφαλιστεί ότι συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ· ότι οι προσαρμογές αυτές πρέπει

⁽¹⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 30 Απριλίου 1998 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

να εξασφαλισθεί ότι συμβιβάζονται με τη συνθήκη, το αργότερο κατά την ημερομηνία ίδρυσης του ΕΣΚΤ· ότι οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ παρέχουν λεπτομερή αξιολόγηση του συμβιβάσιμου της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ· ότι, όταν υποβλήθηκαν οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ, η διαδικασία προσαρμογής της εθνικής νομοθεσίας δεν είχε ολοκληρωθεί στην Ισπανία, στη Γαλλία, στο Λουξεμβούργο και στην Αυστρία· ότι έκτοτε εκπονήθηκε η αναγκαία νομοθεσία στην Ισπανία και στην Αυστρία· ότι το Λουξεμβούργο και η Γαλλία προέβησαν σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσουν την εθνική τους νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ·

- (6) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, που αναφέρεται στο άρθρο 109 I παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει σταθερές επιδόσεις στο θέμα των τιμών και μέσο ποσοστό πληθωρισμού, καταγεγραμμένο επί ένα έτος πριν από τον έλεγχο, που δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 1,5 ποσοστιαία μονάδα· ότι, στο πλαίσιο του κριτηρίου της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός υπολογίζεται βάσει εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2494/95⁽¹⁾· ότι, για να αξιολογηθεί το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός κάθε κράτους μέλους μετράται με την εκατοστιαία μεταβολή του αριθμητικού μέσου δώδεκα μηνιαίων δεικτών σε σχέση με τον αριθμητικό μέσο δώδεκα μηνιαίων δεικτών της προηγούμενης περιόδου ότι, κατά την ετήσια περίοδο η οποία λήγει τον Ιανουάριο 1998, τα τρία κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών ήταν η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Αυστρία, με ποσοστά πληθωρισμού, αντιστοίχως, 1,2 %, 1,2 % και 1,1 %· ότι λήφθηκε υπόψη στις εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ μια τιμή αναφοράς που προκύπτει από τον απλό αριθμητικό μέσο των ποσοστών πληθωρισμού των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών συν 1,5 ποσοστιαίες μονάδες· ότι η τιμή αναφοράς κατά την ετήσια περίοδο που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ήταν 2,7 %·
- (7) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της δημοσιονομικής κατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 109 I παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι τη στιγμή που πραγματοποιείται η τρέχουσα εξέταση από το Συμβούλιο, δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου για το κράτος μέλος, δυνάμει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος·
- (8) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται στην παρούσα αξιολόγηση της ικανοποίησης των κριτηρίων σύγκλισης παρέχονται από την Επιτροπή ότι, για την προετοιμασία της παρούσας σύστασης, η Επιτροπή παρείχε τα στοιχεία· ότι τα δημοσιονομικά στοιχεία δόθηκαν από την Επιτροπή μετά τη διαβίβασή τους από τα κράτη μέλη μέχρι την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93⁽²⁾·
- (9) ότι, κατά τη διάρκεια του δεύτερου σταδίου της ΟΝΕ, δεν υπήρχε καμία απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος για την Ιρλανδία και το Λουξεμβούργο· ότι, σύμφωνα με την απόφασή του της 27ης Ιουνίου 1996 βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο κατάργησε την προηγούμενη απόφασή του σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Δανία· ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις του της 30ης Ιουνίου 1997 βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο κατάργησε τις προηγούμενες αποφάσεις του για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στις Κάτω Χώρες και τη Φινλανδία· ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις του της 1ης Μαΐου 1998 βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο κατάργησε τις προηγούμενες αποφάσεις του για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Αυστρία, την Πορτογαλία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο·
- (10) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της συμμετοχής στον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, που αναφέρεται στο άρθρο 109 I παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κανονικά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπει ο Μηχανισμός Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ) του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος χωρίς σοβαρή ένταση κατά τα δύο, τουλάχιστον, τελευταία έτη πριν από την εξέταση. Ειδικότερα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει υποτιμήσει την κεντρική διμερή ισοτιμία του νομίσματός του έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους με δική του πρωτοβουλία μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα· ότι, για την αξιολόγηση της εκπλήρωσης του κριτηρίου αυτού στις εκθέσεις τους, η Επιτροπή και το ΕΝΙ εξέτασαν τη διετή περίοδο που λήγει το Φεβρουάριο του 1998 και έλαβαν υπόψη τους την απόφαση που λήφθηκε τον Αύγουστο του 1993 από τους υπουργούς και τους διοικητές των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών για την προσωρινή διέγερση των περιθωρίων διακύμανσης του ΜΣΙ από $\pm 2,25\%$ σε $\pm 15\%$ εκατέρωθεν των διμερών κεντρικών ισοτιμιών·
- (11) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της σύγκλισης των επιτοκίων, που αναφέρεται στο άρθρο 109 I παράγραφος

(1) ΕΕ L 257 της 27. 10. 1995, σ. 1.

(2) ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.

1, τέταρτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι, το υπό παρατήρηση κράτος μέλος, επί διάστημα ενός έτους πριν από την εξέταση, έχει μέσο ονομαστικό μακροπρόθεσμο επιτόκιο το οποίο δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 2 ποσοστιαίες μονάδες· ότι, για το σκοπό του κριτηρίου σύγκλισης των επιτοκίων, χρησιμοποιήθηκαν συγκρίσιμα επιτόκια για ομόλογα αναφοράς του δημοσίου δεκαετούς διάρκειας· ότι, στο πλαίσιο της αξιολόγησης της εκπλήρωσης του κριτηρίου της σύγκλισης των επιτοκίων, λήφθηκε υπόψη στις εκθέσεις της Επιτροπής και του ENI τιμή αναφοράς που προκύπτει από τον απλό αριθμητικό μέσο των ονομαστικών μακροπρόθεσμων επιτοκίων των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών με την προσθήκη 2 ποσοστιαίων μονάδων· ότι η τιμή αναφοράς κατά την ετήσια περίοδο που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ήταν 7,8 %·

- (12) ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 της συνθήκης, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν προτίθεται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ την 1η Ιανουαρίου 1999· ότι, δυνάμει αυτής της γνωστοποίησης, οι παράγραφοι 4 έως 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 ορίζουν τις διατάξεις που εφαρμόζονται για το Ηνωμένο Βασίλειο εάν και για όσο χρόνο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μεταβαίνει στο τρίτο στάδιο·
- (13) ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 της συνθήκης, και με την απόφαση που έλαβαν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων στο Εδιμβούργο τον Δεκέμβριο του 1992, η Δανία γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ· ότι, δυνάμει αυτής της γνωστοποίησης, όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της συνθήκης και του ΕΣΚΤ που αφορούν παρεκκλίσεις, ισχύουν έναντι της Δανίας·
- (14) ότι, δυνάμει των ανωτέρω γνωστοποιήσεων, το Συμβούλιο δεν απαιτείται να προβεί σε εκτίμηση βάσει του άρθρου 109 I παράγραφος 2 της συνθήκης, για το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δανία·
- (15) ότι, με βάση τις παρούσες συστάσεις, το Συμβούλιο, συνεργαζόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, επιβεβαιώνει ποια κράτη μέλη πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος,

ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΤΜΗΜΑ 1

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 1

Βέλγιο

Στο Βέλγιο, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το

καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ).

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1, της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στο Βέλγιο το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- το Βέλγιο δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- το Βέλγιο συμμετείχε στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ) κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, το βελγικό φράγκο (BEF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και το Βέλγιο δεν υποτίμησε, με δική του πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του BEF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- κατά το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο του Βελγίου ήταν, κατά μέσο όρο, 5,7 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Το Βέλγιο έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, το Βέλγιο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 2

Γερμανία

Στη Γερμανία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1, της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Γερμανία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Γερμανία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Γερμανία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών την περίοδο αυτή, το γερμανικό μάρκο (DEM) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Γερμανία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του DEM έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- κατά το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο της Γερμανίας ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Γερμανία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Γερμανία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 3

Ελλάδα

Στην Ελλάδα, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ελλάδα το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 5,2 %, που είναι υψηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- το Συμβούλιο διαπίστωσε με απόφασή του, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος στην Ελλάδα και η απόφαση αυτή δεν έχει καταργηθεί,
- το νόμισμα της Ελλάδας δεν συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια της διετίας που λήγει τον Φεβρουάριο του 1998 την περίοδο αυτή, η δραχμή (GRD) ήταν σχετικά σταθερή έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ, πλην όμως υπέστη, κατά περιόδους, πιέσεις οι οποίες αντιμετωπίστηκαν με προσωρινές αυξήσεις των εγχώριων επιτοκίων και με παρέμβαση στην αγορά ξένου συναλλάγματος. Η δραχμή εισήλθε στον ΜΣΙ το Μάρτιο του 1998,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ελλάδα ήταν, κατά μέσο όρο, 9,8 %, που είναι υψηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ελλάδα δεν πληροί κανένα από τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1.

Κατά συνέπεια, η Ελλάδα δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 4

Ισπανία

Στην Ισπανία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ισπανία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Ισπανία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Ισπανία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών: την περίοδο αυτή, η ισπανική πεσέτα (ESP) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Ισπανία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία της ESP έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ισπανία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,3%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ισπανία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Ισπανία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 5

Γαλλία

Η Γαλλία έχει προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσει την εθνική της νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Γαλλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Γαλλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Γαλλία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών: την περίοδο αυτή, το γαλλικό φράγκο (FRF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Γαλλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του FRF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Γαλλία ήταν, κατά μέσο όρο, 5,5%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Γαλλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Γαλλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

*Άρθρο 6***Ιρλανδία**

Στην Ιρλανδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ιρλανδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- κατά το δεύτερο στάδιο της ONE, η Ιρλανδία δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Ιρλανδία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών· την περίοδο αυτή, η ιρλανδική λίρα (IEP) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η διμερής κεντρική ισοτιμία της IEP δεν υποτιμήθηκε έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους· στις 16 Μαρτίου 1998, μετά από αίτημα των ιρλανδικών αρχών, οι διμερείς κεντρικές ισοτιμίες της IEP έναντι όλων των άλλων νομισμάτων του ΜΣΙ, αναπροσαρμόστηκαν προς τα πάνω κατά 3 %,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ιρλανδία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ιρλανδία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

*Άρθρο 7***Ιταλία**

Στην Ιταλία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ιταλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Ιταλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

- η Ιταλία επανήλθε στον ΜΣΙ το Νοέμβριο 1996· την περίοδο από το Μάρτιο 1996 έως το Νοέμβριο 1996, η ιταλική λίρα (ITL) ανατιμήθηκε έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ· από την επάνοδο της στον ΜΣΙ, η ITL δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Ιταλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία της ITL έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλους κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ιταλία ήταν κατά μέσο όρο 6,7 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ιταλία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 I παράγραφος 1· όσον αφορά το κριτήριο που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 109 I παράγραφος 1, η ITL, μολονότι επανήλθε στον ΜΣΙ μόνο το Νοέμβριο του 1996, έχει επιδείξει επαρκή σταθερότητα στη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών. Για τους λόγους αυτούς, η Ιταλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης.

Κατά συνέπεια, η Ιταλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

*Άρθρο 8***ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ**

Το Λουξεμβούργο έχει προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσει την εθνική του νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στο Λουξεμβούργο το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- κατά τη διάρκεια του δεύτερου σταδίου της ONE, το Λουξεμβούργο δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- το Λουξεμβούργο συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά την διάρκεια των δύο τελευταίων ετών την περίοδο αυτή, το λουξεμβουργιανό φράγκο (LUF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και το Λουξεμβούργο δεν υποτίμησε, με δική του πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του LUF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στο Λουξεμβούργο ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Το Λουξεμβούργο έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, το Λουξεμβούργο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

*Άρθρο 9***Κάτω Χώρες**

Στις Κάτω Χώρες, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στις Κάτω Χώρες το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- οι Κάτω Χώρες δεν υπόκεινται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- οι Κάτω Χώρες συμμετείχαν στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών την περίοδο αυτή, το ολλανδικό φιορίνι (NLG) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και οι Κάτω Χώρες δεν υποτίμησαν, με δική τους πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του NLG έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στις Κάτω Χώρες ήταν, κατά μέσο όρο, 5,5%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Οι Κάτω Χώρες έχουν επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, οι Κάτω Χώρες πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

*Άρθρο 10***Αυστρία**

Στην Αυστρία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Αυστρία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,1 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Αυστρία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Αυστρία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών την περίοδο αυτή, το αυστριακό σελίνι (ATS) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Αυστρία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του ATS έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Αυστρία ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Αυστρία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Αυστρία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

*Άρθρο 11***Πορτογαλία**

Στην Πορτογαλία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Πορτογαλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Πορτογαλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Πορτογαλία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών την περίοδο αυτή, το πορτογαλικό εσκούδο (PTE) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Πορτογαλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του PTE έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Πορτογαλία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,2%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Πορτογαλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Πορτογαλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

*Άρθρο 12***Φινλανδία**

Στη Φινλανδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Φινλανδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,3 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

- η Φινλανδία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Φινλανδία συμμετείχε στον ΜΣΙ από τον Οκτώβριο 1996· την περίοδο από το Μάρτιο 1996 μέχρι τον Οκτώβριο 1996, το φινλανδικό μάρκο (FIM) ανατιμήθηκε έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ· από την είσοδό του στον ΜΣΙ, το FIM δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Φινλανδία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του FIM έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Φινλανδία ήταν κατά μέσο όρο 5,9 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Φινλανδία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 I παράγραφος 1· όσον αφορά το κριτήριο σύγκλισης που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 109 I παράγραφος 1, το FIM, μολονότι συμμετέχει στον ΜΣΙ μόνο από τον Οκτώβριο 1996, επέδειξε επαρκή σταθερότητα κατά τα τελευταία δύο χρόνια. Για τους λόγους αυτούς, η Φινλανδία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης.

Κατά συνέπεια, η Φινλανδία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 13

Σουηδία

Στη Σουηδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, δεν συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Σουηδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,9 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Σουηδία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- το νόμισμα της Σουηδίας δεν συμμετείχε ποτέ στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια της εξεταζόμενης διετούς περιόδου, η σουηδική κορόνα (SEK) παρουσίασε διακυμάνσεις έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ, οι οποίες αντικατόπτριζαν μεταξύ άλλων την απουσία στόχου για τη συναλλαγματική ισοτιμία,

- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Σουηδία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,5 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Σουηδία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 I παράγραφος 1, αλλά δεν πληροί το κριτήριο σύγκλισης που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του εν λόγω άρθρου.

Κατά συνέπεια, η Σουηδία δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Άρθρο 14

Βάσει των ανωτέρω, τα πορίσματα του Συμβουλίου είναι το ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος. Το Συμβούλιο συνιστά στο Συμβούλιο, συνεργαζόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, να επιβεβαιώσει ότι τα εν λόγω κράτη μέλη πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος την 1η Ιανουαρίου 1999.

ΤΜΗΜΑ 3

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Άρθρο 15

Η παρούσα σύσταση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN

**ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
— ECOFIN) ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΥΤΟΥ**

εκδοθείσα την 1η Μαΐου 1998

1. Την 1η Ιανουαρίου 1999 το ευρώ θα είναι πραγματικότητα, θα αποτελέσει την κατάληξη μιας διαδικασίας που ολοκληρώνεται με τη συγκέντρωση των αναγκαίων προϋποθέσεων για την επιτυχή του εκκίνηση. Το Συμβούλιο (Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων) και οι Υπουργοί που συνέρχονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου αυτού χαιρετίζουν τη σημαντική πρόοδο που έχει επιτευχθεί σε όλα τα κράτη μέλη ως προς την επίτευξη σταθερότητας τιμών και υγιεινότερων δημοσίων οικονομικών. Η διαδικασία σύγκλισης συνέβαλε στην επίτευξη υψηλού βαθμού σταθερότητας των συναλλαγματικών ισοτιμιών και σε ιστορικά χαμηλά επιτόκια και, ως εκ τούτου, στη βελτίωση των οικονομικών συνθηκών για τις οικονομίες μας.
 2. Η κίνηση προς το ενιαίο νόμισμα ενισχύει περαιτέρω τις προϋποθέσεις για μία ισχυρή, βιώσιμη και άνευ πληθωρισμού ανάπτυξη που δημιουργεί απασχόληση και βελτιώνει το βιοτικό επίπεδο. Εξαιλεί τον κίνδυνο των συναλλαγματικών ισοτιμιών μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών μελών, μειώνει το κόστος των συναλλαγών, δημιουργεί μία ευρύτερη και πιο αποτελεσματική κεφαλαιαγορά και αυξάνει τη διαφάνεια των τιμών και τον ανταγωνισμό. Αποτελεί έτσι αποφασιστικό βήμα για τη δημιουργία μιας πραγματικά ενιαίας αγοράς.
 3. Εμείς οι Υπουργοί, αναλαμβάνουμε τη ρητή δέσμευση να προδούμε στις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να επιτευχθούν όλα τα οφέλη από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση και την ενιαία αγορά προς το συμφέρον όλων των πολιτών. Στις ενέργειες αυτές συμπεριλαμβάνεται στενότερος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών. Είμαστε πεπεισμένοι ότι η πλήρης εφαρμογή των συμπερασμάτων των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων του Δουβλίνου, του Άμστερνταμ και του Λουξεμβούργου αποτελεί στέρεη βάση για ένα συνεχώς υψηλό βαθμό οικονομικής σταθερότητας και την απρόσκοπτη λειτουργία της ONE.
 4. Κατά τα προσεχή έτη, η ισχυρή, βιώσιμη και άνευ πληθωρισμού ανάπτυξη θα εξακολουθήσει σε όλα τα κράτη μέλη να βασίζεται στην οικονομική σύγκλιση. Επί πλέον τα υγιή και βιώσιμα δημόσια οικονομικά αποτελούν βασικές προϋποθέσεις οικονομικής ανάπτυξης και μεγαλύτερης απασχόλησης. Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης παρέχει τα μέσα για τη διασφάλιση αυτού του στόχου και για την αύξηση της δυνατότητας των εθνικών προϋπολογισμών να αντιμετωπίσουν μελλοντικές προκλήσεις.
 5. Βάσει του συμφώνου αυτού θα αρχίσουμε να εφαρμόζουμε τον κανονισμό «για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών»⁽¹⁾ την 1η Ιουλίου 1998 κατά τον ακόλουθο τρόπο:
 - Δεσμευόμαστε να διασφαλίσουμε την πλήρη επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί για το 1998 ως προς τους εθνικούς προϋπολογισμούς, εν ανάγκη λαμβάνοντας εγκαίρως διορθωτικά μέτρα.
 - Το Συμβούλιο συμφωνεί να εξετάσει σύντομα τις δημοσιονομικές προθέσεις των κρατών μελών για το 1999 βάσει του πλαισίου και των στόχων του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης.
- Επί των δύο αυτών σημείων, οι Υπουργοί των κρατών που συμμετέχουν στη ζώνη ευρώ αποφάσισαν να συναντηθούν ανεπισημώς κατά τους προσεχείς μήνες προκειμένου να αρχίσουν τις εργασίες παρακολούθησης σύμφωνα με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Λουξεμβούργου.
- Εάν οι οικονομικές συνθήκες εξελιχθούν καλύτερα από όσο αναμένεται, τα κράτη μέλη, θα εκμεταλλευθούν την ευκαιρία για να ενισχύσουν τη δημοσιονομική εξυγίανση ούτως ώστε να επιτύχουν τον μεσοπρόθεσμο στόχο της επίτευξης σχεδόν τελείως ισοσκελισμένων ή και πλεονασματικών δημοσίων οικονομικών, όπως ορίζεται στις δεσμεύσεις του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης
 - Όσο μεγαλύτερος είναι ο λόγος του δημόσιου χρέους κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της, τόσο εντονότερες προσπάθειες οφείλει να καταβάλει για να τον μειώσει σύντομα. Προς το σκοπό αυτό, εκτός της διατήρησης καταλλήλων επιπέδων πρωτογενών πλεονασμάτων σύμφωνα με τις δεσμεύσεις και τους στόχους του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης πρέπει να ληφθούν άλλα μέτρα μείωσης του ακαθάριστου χρέους. Πέραν τούτου, οι στρατηγικές διαχείρισης του χρέους θα πρέπει να μειώσουν την ευαισθησία των προϋπολογισμών.
 - Κάθε Υπουργός αναλαμβάνει να υποβάλει, το αργότερο μέχρι τέλη του 1998, εθνικά προγράμματα σταθερότητας ή σύγκλισης στα οποία θα εκφράζονται τα σημαντικά αυτά στοιχεία.
6. Το Συμβούλιο επαναλαμβάνει ότι την ευθύνη για τη δημοσιονομική εξυγίανση έχουν και εξακολουθούν να έχουν τα κράτη μέλη και ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 104 Β παράγραφος 1 ΣΕΚ, η Κοινότητα δεν ευθύνεται για τις υποχρεώσεις των κρατών μελών ούτε τις αναλαμβάνει. Με την επιφύλαξη των στόχων και διατάξεων της συνθήκης συμφωνείται ότι αυτή καθ' εαυτή η Οικονομική και Νομισματική Ένωση δεν μπορεί να προβληθεί ως αιτιολογία πρόσθετων χρηματοοικονομικών μεταβιβάσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997 (ΕΕ L 209 της 2. 8. 1997, σ. 1).

7. Το έργο μας όσον αφορά τη δημοσιονομική εξυγίανση θα συμπληρωθεί από αυξημένες προσπάθειες για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των οικονομιών μας, ώστε να ενισχυθεί ένα περιβάλλον ευνοϊκό για την ανάπτυξη, την αυξημένη απασχόληση και την κοινωνική συνοχή. Στο πλαίσιο αυτό θα επιδιώξουμε να συναντηθούμε σύντομα με τους κοινωνικούς εταίρους όσον αφορά την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Σε συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους και όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, θα αναλάβουμε όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για τη δημιουργία συνθηκών προς καταπολέμηση της ανεργίας ιδιαίτερα για τους νέους, τους άνεργους επί μεγάλο χρονικό διάστημα και τους ανειδίκευτους. Ακολουθώντας τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Λουξεμβούργου, αναλαμβάνουμε τη δέσμευση να διαδραματίσουμε το ρόλο που μας ανήκει για την ταχεία εφαρμογή των εθνικών σχεδίων δράσης για την απασχόληση τα οποία εκπονήθηκαν βάσει των κατευθυντήριων γραμμών της πολιτικής για την απασχόληση. Το Συμβούλιο (Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων) θα εξετάσει τα σχέδια αυτά, συμβάλλοντας στην προπαρασκευή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Κάρντιφ και των επομένων Ευρωπαϊκών Συμβουλίων.
8. Θα αποδώσουμε ιδιαίτερη σημασία στο βαθμό κατά τον οποίο η ανάπτυξη μπορεί να μεταφραστεί σε πρόσθετες θέσεις απασχόλησης. Θα αποδώσουμε συνεπώς έμφαση, μεταξύ άλλων, στις ακόλουθες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις:
- αύξηση της αποτελεσματικότητας των αγορών προϊόντων, εργασίας και κεφαλαίου,
 - βελτίωση της προσαρμοστικότητας των αγορών εργασίας, ώστε ν' ανταποκρίνονται περισσότερο στις εξελίξεις των αμοιβών και της παραγωγικότητας,
 - εξασφάλιση εθνικών συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης αποτελεσματικών και ενδεδειγμένων για την απασχόληση,
 - επιδίωξη ενθάρρυνσης του επιχειρηματικού πνεύματος, ιδίως με καταπολέμηση των διοικητικών εμποδίων που αντιμετωπίζει,
 - δυνατότητα ευκολότερης πρόσβασης στις κεφαλαιαγορές και στα ταμεία επιχειρηματικού κεφαλαίου, ιδίως για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις,
 - αποτελεσματικότερη φορολογία και αποφυγή επιβλαβούς φορολογικού ανταγωνισμού,
 - εξέταση όλων των πλευρών των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης εν όψει της γήρανσης των πληθυσμών.
9. Το Συμβούλιο προτίθεται να καθιερώσει μια απλή διαδικασία, σεβόμενη πλήρως την αρχή της επικουρικότητας, για την παρακολούθηση της πρόόδου των οικονομικών μεταρρυθμίσεων. Από του χρόνου, η προετοιμασία των γενικών προσανατολισμών οικονομικής πολιτικής θα βασίζεται σε σύντομες αξιολογήσεις της πρόόδου και των σχεδίων των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τις αγορές προϊόντων και κεφαλαίων, καθώς και με τα σχέδια δράσης για την απασχόληση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1998

σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 4 της συνθήκης

(98/317/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 I παράγραφος 4,

την έκθεση της Επιτροπής,

την έκθεση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

τις συστάσεις του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 109 I, παράγραφος 4 της συνθήκης, το τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ONE) αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999·
- (2) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 109 I παράγραφος 2 της συνθήκης και βάσει των εκθέσεων που υπέβαλε η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα σχετικά με την πρόοδο που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη όσον αφορά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους για την επίτευξη της ONE, το Συμβούλιο προέβη, την 1η Μαΐου 1998, σε εκτίμηση, για κάθε κράτος μέλος, του κατά πόσον πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος και συνέστησε στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, τα ακόλουθα πορίσματα:

Βέλγιο

Στο Βέλγιο, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ).

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στο Βέλγιο το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- το Βέλγιο δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείματος,

- το Βέλγιο συμμετείχε στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ) κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, το βελγικό φράγκο (BEF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και το Βέλγιο δεν υποτίμησε, με δική του πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του BEF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- κατά το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο του Βελγίου ήταν, κατά μέσο όρο, 5,7 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Το Βέλγιο έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, το Βέλγιο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Γερμανία

Στη Γερμανία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Γερμανία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Γερμανία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείματος,
- η Γερμανία συμμετείχε στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών (ΜΣΙ) κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, το γερμανικό μάρκο (DEM) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Γερμανία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του DEM έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- κατά το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο της Γερμανίας ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Γερμανία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

⁽¹⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 2 Μαΐου 1998 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα)

Κατά συνέπεια, η Γερμανία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Ελλάδα

Στην Ελλάδα, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ελλάδα το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 5,2 %, που είναι υψηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- το Συμβούλιο διαπίστωσε απόφασή του, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος στην Ελλάδα και η απόφαση αυτή δεν έχει καταργηθεί,
- το νόμισμα της Ελλάδας δεν συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια της διετίας που λήγει το Φεβρουάριο του 1998· την περίοδο αυτή, η δραχμή ήταν σχετικά σταθερή έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ, πλην όμως υπέστη, κατά περιόδους, πιέσεις οι οποίες αντιμετωπίστηκαν με προσωρινές αυξήσεις των εγχώριων επιτοκίων και με παρέμβαση στην αγορά ξένου συναλλάγματος. Η δραχμή εισήλθε στον ΜΣΙ το Μάρτιο του 1998,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ελλάδα ήταν, κατά μέσο όρο, 9,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ελλάδα δεν πληροί κανένα από τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1.

Κατά συνέπεια, η Ελλάδα δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Ισπανία

Στην Ισπανία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ισπανία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

- η Ισπανία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Ισπανία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, η ισπανική πεσέτα (ESP) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Ισπανία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία της ESP έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ισπανία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,3 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ισπανία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Ισπανία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Γαλλία

Η Γαλλία έχει προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσει την εθνική της νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Γαλλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Γαλλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Γαλλία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, το γαλλικό φράγκο (FRF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Γαλλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του FRF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Γαλλία ήταν, κατά μέσο όρο, 5,5 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Γαλλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Γαλλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Ιρλανδία

Στην Ιρλανδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ιρλανδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,2%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- κατά το δεύτερο στάδιο της ONE, η Ιρλανδία δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Ιρλανδία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, η ιρλανδική λίρα (IEP) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η διμερής κεντρική ισοτιμία της IEP δεν υποτιμήθηκε έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους· στις 16 Μαρτίου 1998, μετά από αίτημα των ιρλανδικών αρχών, οι διμερείς κεντρικές ισοτιμίες IEP έναντι όλων των άλλων νομισμάτων του ΜΣΙ, αναπροσαρμόστηκαν προς τα πάνω κατά 3%,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ιρλανδία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,2%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ιρλανδία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Ιταλία

Στην Ιταλία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ιταλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Ιταλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

- η Ιταλία επανήλθε στον ΜΣΙ το Νοέμβριο 1996· την περίοδο από το Μάρτιο 1996 έως το Νοέμβριο 1996, η ιταλική λίρα (ITL) ανατιμήθηκε έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ· από την επάνοδο της στον ΜΣΙ, η ITL δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Ιταλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία της ITL έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ιταλία ήταν κατά μέσο όρο 6,7%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ιταλία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 I, παράγραφος 1· όσον αφορά το κριτήριο που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 109 I, παράγραφος 1, η ITL, μολονότι επανήλθε στον ΜΣΙ μόνο το Νοέμβριο του 1996, έχει επιδείξει επαρκή σταθερότητα στη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών. Για τους λόγους αυτούς, η Ιταλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης.

Κατά συνέπεια, η Ιταλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Λουξεμβούργο

Το Λουξεμβούργο έχει προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσει την εθνική του νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στο Λουξεμβούργο το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- κατά τη διάρκεια του δεύτερου σταδίου της ONE, το Λουξεμβούργο δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- το Λουξεμβούργο συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά την διάρκεια των δύο τελευταίων ετών· την περίοδο αυτή, το λουξεμβουργιανό φράγκο (LUF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και το Λουξεμβούργο δεν υποτίμησε, με δική του πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του LUF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στο Λουξεμβούργο ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Το Λουξεμβούργο έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, το Λουξεμβούργο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Κάτω Χώρες

Στις Κάτω Χώρες, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στις Κάτω Χώρες το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- οι Κάτω Χώρες δεν υπόκεινται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- οι Κάτω Χώρες συμμετείχαν στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, το ολλανδικό φιορίνι (NLG) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και οι Κάτω Χώρες δεν υποτίμησαν, με δική τους πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του NLG έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στις Κάτω Χώρες ήταν, κατά μέσο όρο, 5,5%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Οι Κάτω Χώρες έχουν επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, οι Κάτω Χώρες πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Αυστρία

Στην Αυστρία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Αυστρία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,1 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Αυστρία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Αυστρία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών· την περίοδο αυτή, το αυστριακό σελίνι (ATS) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Αυστρία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του ATS έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Αυστρία ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Αυστρία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Αυστρία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Πορτογαλία

Στην Πορτογαλία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Πορτογαλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Πορτογαλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Πορτογαλία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών· την περίοδο αυτή, το πορτογαλικό εσκούδο (PTE) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Πορτογαλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του PTE έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Πορτογαλία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Πορτογαλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Πορτογαλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Φινλανδία

Στη Φινλανδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Φινλανδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,3 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,
- η Φινλανδία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- η Φινλανδία συμμετείχε στον ΜΣΙ από τον Οκτώβριο 1996· την περίοδο από το Μάρτιο 1996 μέχρι τον Οκτώβριο 1996, το φινλανδικό μάρκο (FIM) ανατιμήθηκε έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ· από την είσοδό του στον ΜΣΙ, το FIM δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Φινλανδία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του FIM έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Φινλανδία ήταν κατά μέσο όρο 5,9 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Φινλανδία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 όσον αφορά το κριτήριο σύγκλισης που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 109 I, παράγραφος 1, το FIM, μολονότι συμμετέχει στον ΜΣΙ μόνο από τον Οκτώβριο 1996, επέδειξε επαρκή σταθερότητα κατά τα τελευταία δύο χρόνια. Για τους λόγους αυτούς, η Φινλανδία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης.

Κατά συνέπεια, η Φινλανδία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Σουηδία

Στη Σουηδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, δεν συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 I, παράγραφος 1 της συνθήκης:

- το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Σουηδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,9 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

- η Σουηδία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,
- το νόμισμα της Σουηδίας δεν συμμετείχε ποτέ στον ΜΣΙ· κατά τη διάρκεια της εξεταζόμενης διετούς περιόδου, η σουηδική κορόνα (SEK) παρουσίασε διακυμάνσεις έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ, οι οποίες αντικατόπριζαν μεταξύ άλλων την απουσία στόχου για τη συναλλαγματική ισοτιμία,
- το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Σουηδία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,5 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Σουηδία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 I παράγραφος 1, αλλά δεν πληροί το κριτήριο σύγκλισης που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του εν λόγω άρθρου.

Κατά συνέπεια, η Σουηδία δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

- (3) ότι το Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αφού προέβη σε συνολική εκτίμηση για έκαστο των κρατών μελών, λαμβάνοντας υπόψη τις ανωτέρω εκθέσεις της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος, τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τις συστάσεις του Συμβουλίου, της 1ης Μαΐου 1998, εκτιμά ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος·
- (4) ότι η Ελλάδα και η Σουηδία δεν πληρούν, σε αυτό το στάδιο, τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος· ότι, συνεπώς, η Ελλάδα και η Σουηδία τυγχάνουν παρακκλίσεως, όπως ορίζεται στο άρθρο 109 K της συνθήκης·
- (5) ότι σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 της συνθήκης, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν προτίθεται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ την 1η Ιανουαρίου 1999· ότι, δυνάμει αυτής της γνωστοποίησης, οι παράγραφοι 4 έως 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 ορίζουν τις διατάξεις που εφαρμόζονται για το Ηνωμένο Βασίλειο εάν και για όσο χρόνο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μεταβαίνει στο τρίτο στάδιο·
- (6) ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 της συνθήκης και με την απόφαση που έλαβαν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων στο Εδιμβούργο τον Δεκέμβριο του 1992, η Δανία γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν θα συμμετάσχει στο

τρίτο στάδιο της ONE· ότι, δυνάμει αυτής της γνωστοποίησης, όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της συνθήκης και του καταστατικού του ΕΣΚΤ που αφορούν παρεκκλίσεις, ισχύουν έναντι της Δανίας·

- (7) ότι, δυνάμει των ανωτέρω γνωστοποιήσεων, το Συμβούλιο δεν απαιτείται να προβεί σε εκτίμηση βάσει του άρθρου 109 I παράγραφος 2 της συνθήκης, για το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δανία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούν τις αναγκαίες προϋ-

ποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος την 1η Ιανουαρίου 1999.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

T. BLAIR

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1998

όσον αφορά τους διορισμούς του προέδρου, του αντιπροέδρου καθώς και των λοιπών μελών της εκτελεστικής επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(98/318/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 Α παράγραφος 2, και το άρθρο 109 Θ παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, καθώς και το άρθρο 50 του πρωτοκόλλου για το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,

ΣΥΝΙΣΤΑ:

1. Τον κ. Wim DUISENBERG, ως πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για θητεία οκτώ ετών.
2. Τον κ. Christian NOYER, ως αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για θητεία τεσσάρων ετών.
3. Τον κ. Otmar ISSING, ως μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για θητεία οκτώ ετών.
4. Τον κ. Tommaso PADOA SCHIOPPA, ως μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για θητεία επτά ετών.
5. Τον κ. Eugenio DOMINGO SOLANS, ως μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για θητεία έξι ετών.
6. Την κα Sirka HÄMÄLÄINEN, ως μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για θητεία πέντε ετών.

Η παρούσα σύσταση υποβάλλεται προς λήψη απόφασης στις κυβερνήσεις των κρατών μελών, σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος, μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος.

Η παρούσα σύσταση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Βρυξέλλες, 3 Μαΐου 1998.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

G. BROWN